

3. juni 2016

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Udlændingeafdelingen

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2016-5066

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende

forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og forskellige andre love (Ophævelse af 2 års fristen i sager om familiesammenføring med børn og overgangsregel for ret til ferie for uddannelseshjælps- og kontanthjælpsmodtagere, der overgår til integrationsydelse) (L 191)

1. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget blev samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv. med frist den 2. juni 2016 kl. 12:

Advokatrådet, Amnesty International, Børnerådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Finansrådet, Folkehøjskolernes Forening, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Københavns Byret, Københavns Kommune, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK), Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), PRO-VEST, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Retten i Randers, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, SOS mod Racisme, Udlændingenævnet, Ægteskab Uden Grænser og 3 F.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har pr. 2. juni 2016 kl. 15 modtaget bemærkninger fra:

Advokatrådet, Amnesty International, Børnerådet, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Socialrådgiverforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Foreningen af

Udlænderetsadvokater, Indvandrermedicinsk klinik, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK), Røde Kors og Ægteskab Uden Grænser.

Dansk Arbejdsgiverforening, Københavns Byret, Rigspolitiet, Udlændingenævnet, Østre Landsret og 3 F har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i kursiv.

Høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder, jf. L 191 - bilag 3, er kommenteret i svaret på spørgsmål nr. 16 til L 191, hvortil der henvises. Det bemærkes i den forbindelse, at Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK) i sit høringssvar tilslutter sig samtlige bemærkninger i høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder, og at Dansk Socialrådgiverforening tilslutter sig Institut for Menneskerettigheders forslag om, at regeringen oplyser over for Folketinget, i hvor mange sager udlændingemyndighederne har vurderet, at kravet til en vellykket integration er opfyldt, og i hvor mange sager myndighederne har vurderet, at kravet ikke er opfyldt.

Høringssvaret fra Amnesty International, jf. L 191 - bilag 6, er kommenteret i svaret på spørgsmål nr. 40 til L 191, hvortil der henvises.

Bemærkninger af generel politisk karakter samt forslag og bemærkninger, der ikke vedrører lovforslaget, indgår ikke i høringsoversigten. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet kan for en fuldstændig gennemgang af samtlige synspunkter henvide til høringssvarene, som er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge-, Integration- og Bolig.

2. Høringssvarene

2.1. Høringsfristen

Advokatrådet bemærker, at en høringsfrist på 48 timer til et lovforslag, som allerede er fremsat, reelt gør høringsprocessen illusorisk, da de relevante høringssvarer ikke har mulighed for på en kvalificeret måde at gennemgå og kommentere på lovforslaget. Henset til, at der er forløbet 1½ måned siden EU-domstolens dom og i betragtning af, at lovforslaget ikke blot er en konsekvensændring som følge af Genc-dommen, men derimod er en generel skærpelse af reglerne om familiesammenføring, hvor spørgsmål om grundrettigheder eventuelt kan komme i spil, finder Advokatrådet, at det er yderst kritisabelt, at lovforslaget fremsættes nu og skal hastes igennem Folketinget. Advokatrådet opfordrer derfor til, at lovforslaget underkastes en ordentlig lovforberedende proces med mulighed for, at de relevante høringssvarer kan afgive reelle høringssvar mv., f.eks. således at lovforslaget alene 1. behandles i denne uge og først 2./3. behandles i september måned d.å.

Børnerådet opfordrer ministeriet til at respektere høringer som en del af den demokratiske proces og bemærker, at Børnerådet ikke kan leve op til sit mandat om at rådgive regering og Folketing på så kort tid. Børnerådet vil derfor senere vende tilbage med et svar.

Dansk Flygtningehjælp beklager stærkt den uhyre korte høringsfrist, som ikke giver mulighed for udarbejdelse af nærmere kommentarer og vurderinger af lovforslaget. Dansk Flygtningehjælp anfører, at høring og lovbehandling over 2-3 dage reelt gør høringsinstitutionen illusorisk.

Dansk Socialrådgiverforening bemærker, at den meget korte høringsfrist er under al kritik, og at lovbehandling over 2-3 dage er useriøst og ikke burde ikke forekomme, særligt hvis høringsinstitutionen ønsker at bevare sin troværdighed.

Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder bemærker, at den meget korte høringsfrist er helt urimelig og udtryk for lovsjusk, at de foreslåede ændringer ikke er specielt presserende, og at det ikke er muligt på to dage at afgive seriøse og gennembearbejdede høringssvar.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater anfører, at lovforslaget synes fremsat på grund af dommen fra EU-Domstolen af 12. april 2016 C-561/14, der vedrører Associeringsaftalekomplekset med Tyrkiet, men at dommen ikke tilsiger, at det haster at ændre udlændingelovens § 9, stk. 16, hvorfor en præcisering givet ville være tilstrækkelig, og at loven senere kunne justeres. Foreningen af Udlændingeretsadvokater finder det ganske uacceptabelt, at ministeriet giver en høringsfrist på 48 timer. Hvis en høring skal have noget formål, og det må man gå ud fra, at ministeren også mener, bør de respektive organisationer, som bliver hørt, have mulighed for at drøfte sagen blandt medlemmerne for netop at give de korrekte input og vurderinger af lovforslagets betydning, ligesom et svar bør afgives på en drøftelse i bestyrelsen. Foreningen af Udlændingeretsadvokater finder det unødvendigt at haste en lovændring igennem i nærværende tilfælde.

Indvandrermedicinsk klinik anfører, at Indvandrermedicinsk klinik ikke har mulighed for at komme med et meningsfyldt høringssvar inden for så kort frist.

Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK) anmoder om, at ministeriet fremadrettet forsøger at fastsætte høringsfrister på de anbefalede fire uger.

Røde Kors understreger, at den korte svarfrist ikke har givet Røde Kors mulighed for at gå i dybden med lovforslaget, hvorfor Røde Kors kun har forholdt sig overordnet til de dele af lovforslaget, som er vigtigst for Røde Kors. Røde Kors finder hastebehandlingen af lovforslaget unødigt og uhensigtsmæssig og bemærker, at en lov, der kan have meget omfattende personlige konsekvenser for de personer, som rammes af den, fortjener en så grundig behandling som mulig. Røde Kors finder ikke, at Genc-dommen burde give anledning til at ændre udlændingeloven, da udlændingemyndighederne med udgangspunktet i princippet om *lex specialis* kunne have tilpasset sin praksis i behandlingen af familiesammenføringsager efter associeringsaftalen med Tyrkiet i overensstemmelse med Genc-dommen afsagt den 12. april 2016 af EU-domstolen.

Ægteskab Uden Grænser anbefaler, at behandlingen af lovforslaget udsættes til efter Folketingets sommerferie, så der bliver tid til at gennemføre et lovarbejde af tilstrækkelig kvalitet inklusive en normal 4 ugers høringsperiode og normalt udvalgsarbejde. Ægteskab Uden Grænser anfører i tilknytning hertil, at intet tilsiger, at lovændringen skal gennemføres hurtigt, men at resultatet heraf er, at det bliver umuligt for folketingsmedlemmer og borgere at danne sig et overblik over den foreslåede nye lovgivnings indhold og konsekvenser, før lovændringen vedtages.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal hertil samlet bemærke, at EU-Domstolens dom i sagen C-561/14, Genc, betyder, at udlændingelovens § 9, stk. 16, i sin helhed ikke kan anvendes. Der kan derfor ikke længere stilles et krav om, at familiesammenføring med et barn er betinget af vellykket integration.

Efter regeringens opfattelse er det nødvendigt snarest muligt at lukke det hul, som dommen har medført. Derfor er lovforslaget fremsat hurtigst muligt, og derfor fremgår det af lovforslaget, at lovændringen kommer til at gælde for udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse fra og med tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. Herved sikres det, at kravet om vellykket integration igen vil finde anvendelse fra det tidligst mulige tidspunkt.

2.2. Rækkevidden af EU-Domstolens dom i Genc-sagen

Ægteskab Uden Grænser anfægter, at EU-Domstolens dom i Genc-sagen indebærer, at der er behov for at ændre lovgivningen. Ægteskab Uden Grænser anfører hertil, at EU-Domstolen alene har vurderet udlændingelovens § 9, stk. 16, i forhold til Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet, og at der intet er i domstolens kendelse, der tilsiger, at udlændingelovens § 9, stk. 16, ikke fortsat kan anvendes som hidtil i forhold til børn af alle mulige andre udlændinge i Danmark end netop tyrkiske arbejdstagere. Ægteskab Uden Grænser henviser i den forbindelse til, at det af Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets notat om orientering om behandlingen af konkrete sager om familiesammenføring til børn efter EU-Domstolens dom i sagen C-561/14, Genc, af 1. juni 2016 fremgår, at EU-Domstolens dom har fået ministeriet til at konkludere, at 2-årsreglen om "mulighed for vellykket integration" ikke kun er i strid med Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet, men også er i strid med menneskerettighederne. Endvidere henviser Ægteskab Uden Grænser til, at der ifølge notatet verserer en sag om 2-årsreglen ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, samt til, at ministeriet åbenbart føler sig så sikker på, at Danmark vil tabe også den sag, at ministeriet allerede nu vælger at rette ind efter den forventede dom fra Menneskerettighedsdomstolen.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal hertil bemærke, at Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet og Justitsministeriet på baggrund af dommens præmisser har overvejet, om dommen alene har betydning for den del af udlændingelovens § 9, stk. 16, der vedrører 2-årsfristen, således at den del af bestemmelsen, der stiller krav om, at der skal foretages en integrationsvurdering, fortsat finder anvendelse for de verserende og de allerede afgjorte sager.

Det er imidlertid vurderingen, at det ikke er muligt blot at bortfortolke 2-årsfristen og samtidig opretholde kravet om en vellykket integration i de verserende og allerede afgjorte sager. Kravet om en vellykket integration kan derfor ikke stilles i disse sager.

Det må antages, at den proportionalitetsvurdering, hvorefter 2-årskravet er blevet fundet usammenhængende i forhold til Associeringsaftalekomplekset, vil blive lagt til grund af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i en lignende sag vedrørende fortolkningen af artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om retten til respekt for familielivet.

Det bemærkes hertil for en god ordens skyld, at ministeriet ikke er bekendt med, at der verserer en sådan sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Dette indebærer efter Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets og Justitsministeriets opfattelse, at det er nødvendigt at følge resultat af EU-Domstolens dom i forhold til alle nationaliteter.

Det er på baggrund af ovennævnte Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets og Justitsministeriets vurdering, at dommen betyder, at der ved udlændingemyndighedernes behandling af sager om familiesammenføring med børn, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, skal ses bort fra udlændingelovens § 9, stk. 16 (tidligere § 9, stk. 13), i alle sager om familiesammenføring med børn, uanset barnets og den herboendes nationalitet.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet kan herved i det hele henvise til orientering af 1. juni 2016 til Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget om behandlingen af konkrete sager om familiesammenføring til børn efter EU-Domstolens dom i sagen C-561/14, Genc (L 191 – bilag 5).

2.3. Ophævelse af 2-årsfristen

Røde Kors bemærker, at 2-årsfristen har betydet, at alle forældre, der lever op til de øvrige krav i loven, har haft mulighed for at blive familiesammenført med deres børn under 15 år, hvis de søgte inden for fristen. Ophævelse af fristen er en skærpelse, som har unødige omfattende humanitære konsekvenser for forældre og børn. Røde Kors opfordrer derfor til, at lovens formål om at bringe udlændingelovens § 9, stk. 16, i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser indfries på en anden måde eller, som anført indledningsvist, ved ikke at ændre udlændingeloven.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal hertil bemærke, at den foreslåede ændring betyder, at det fremover ikke vil være afgørende for, om der skal foretages en integrationsvurdering, om ansøgningen om familiesammenføring er indgivet før eller efter 2 år efter, at den herboende forælder opfylder betingelserne for familiesammenføring. I sager om familiesammenføring med børn, hvor barnet og den anden forælder bor i hjemlandet, og barnet er over 8 år¹, vil udgangspunktet altid være, at opholdstilladelse er betinget af, at barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet. Kravet vil således gælde, uanset hvornår ansøgningen om familiesammenføring er indgivet.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal endvidere bemærke, at kravet om mulighed for en vellykket integration som hidtil ikke skal stilles, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod. Kravet vil således som hidtil bl.a. ikke blive stillet, hvis et afslag på familiesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

2.4. Kravet om en vellykket integration

Dansk Socialrådgiverforening finder, at familiesammenføring af børn overvejende bør bygge på et hensyn til barnets tarv fremfor på udsigten til barnets vellykkede integration.

Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder finder, at der er tale om en helt unødvendig og urimelig stramning, der vil medføre, at integrationsegnetheden af alle børn skal vurderes. Vurderingen vil være meget vanskelig at gennemføre på et rimeligt grundlag og vil snarere blive en vurdering af den herboende forælders integrationsforløb end af barnets mulighed for en vellykket integration. Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder tager derfor på det kraftigste afstand fra de foreslåede lovændringer. Den

¹ Jf. ændringsforslag nr. 2 til L 191 som vedtaget ved 2. behandlingen

Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder tilslutter sig i øvrigt høringssvaret fra Foreningen af Udl ndingeadvokater.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater anfører, at det i meget vidt omfang er forældrenes forhold, der vil danne grundlag og udgangspunkt for en vurdering af barnets integrationsegnethed. Det er således slet ikke barnets egen evne til at omstille sig og indleve sig i en anden kultur, men derimod forældrenes, hvilket kan føre til, at en forælder med et for tiden lidt vanskeligt integrationspotentiale kan hindres i at få sine børn hertil, og at det p g eldende barn hindres i at være sammen med sine forældre. Dette gælder også, selv om aldersgrænsen for vurdering af integrationsegnethed hæves til 8 år. Foreningen af Udlændingeretsadvokater finder, at dette i yderste konsekvens er en overtrædelse af Danmarks internationale forpligtelser jf. Børnekonventionen og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Indvanderr dgivningen finder, at vurderingen af, om et barn har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet, b r lempes, således at Danmark overholder konventionerne.

Røde Kors finder det menneskeretligt problematisk, at der i familiesammenf ringssager med børn tages udgangspunkt særligt i forældrenes situation og barnets integrationspotentiale frem for hensynet til barnets tarv. Det nævnes eksempelvis i lovbemærkningerne, at der vil blive lagt vægt på den i hjemlandet boende forælders evne og vilje til at tage vare på barnet, og om formålet med barnets ophold hos forælderen i hjemlandet har været, at barnet får en opvækst i overensstemmelse med hjemlandets kultur og skikke og ikke i sin barndom præges af danske normer og værdier. Hensynet til barnets tarv b r efter Røde Kors' opfattelse i alle tilfælde være det afgørende udgangspunkt for behandlingen af disse sager uanset barnets alder og tidspunktet for indgivelse af ansøgning om familiesammenføring.

 gteskab Uden Gr nsler peger på, at den oprindelige bestemmelse, der blev indført med lov nr. 429 af 29. juni 2014, som sit hovedformål havde at undgå, at forældre bevidst lod deres barn blive i hjemlandet og først hentede det hertil kort før barnets 18 års fødselsdag. Den nu foreslåede bestemmelse synes derimod at have et helt andet hovedformål, nemlig at forhindre dansk-internationale familier i at etablere sig i Danmark, såfremt den udenlandske ægtefælle har særbørn, og s rbarnets anden forælder stadig bor i hjemlandet.  gteskab Uden Gr nsler anfører hertil, at de eneste familier, der umiddelbart vil have nogen form for chance for at få deres børn hertil, er familier, der har v lgt at lade barnet blive i hjemlandet, sådan at barnets forælder kan nå at blive velintegreret i Danmark, f r der søges om sammenføring af barnet, samtidig med at barnet kan tilbringe tid i Danmark på visumbes g og måske lære lidt dansk.  gteskab Uden Gr nsler finder på den baggrund, at effekten af den foreslåede lovgivning bliver den stik modsatte af den oprindelige lovgivning, nemlig at familiesammenføring af børn kommer til at trække ud i årevis, indtil barnet og/eller dets forælder har opnået den krævede store tilknytning til Danmark.

 gteskab Uden Gr nsler er desuden uenig i vurderingen af, at lovforslaget ikke giver anledning til en ændret vurdering af forholdet til FN's børnekonvention.  gteskab Uden Gr nsler peger herved på, at en ophævelse af 2-årsfristen udvider reglens anvendelsesområde til børn, der ønsker at flytte til Danmark sammen med den forældre, de hidtil har haft deres opvækst hos. Det betyder, at reglen fremover i mange tilfælde vil tvinge børn til at skilles fra den forældre, de hidtil har haft deres opvækst hos, for herefter at fortsætte deres opvækst hos deres anden forældre, hos en tante eller bedstemor, eller på et børne-

hjem. Ægteskab Uden Grænser finder, at det i mange tilfælde må antages, at dette klart er i strid med barnets tarv. En sådan situation har ifølge Ægteskab Uden Grænser ikke foreligget hidtil, da reglen om mulighed for vellykket integration hidtil alene har fundet anvendelse i sager, hvor barnet i mindst 2 år har haft en anden primær omsorgsperson end den far eller mor, det søger om at blive sammenført med. Der er dermed efter Ægteskab Uden Grænsers opfattelse tale om en meget markant ændring, som naturligvis bør give sig udslag i, at der udføres en ny og grundig vurdering af, om den foreslåede lovgivning er i overensstemmelse med FN's børnekonvention.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal hertil samlet bemærke, at udlændingemyndighederne foretager en konkret vurdering af muligheden for en vellykket integration i alle de tilfælde, hvor integrationskravet stilles, jf. lovforslagets afsnit 2.3. Vurderingen er baseret på samtlige oplysninger i sagen, og i vurderingen indgår der en række nærmere bestemte kriterier, der både er knyttet til barnets og forældrenes forhold.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre på selve vurderingen af, om der i en konkret sag er grundlag for en vellykket integration her i landet. Der skal således ved vurderingen lægges vægt på de samme kriterier som hidtil, idet udlændingemyndighederne som følge af dommen i sagen C-561/14, Genc, dog ikke længere som et selvstændigt kriterium skal lægge vægt på den tid, der er forløbet siden, at den herboende forælder er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold. Den forløbne tid kan dog få indirekte betydning, idet dette kan have betydning for vurderingen af de øvrige kriterier, der indgår i den samlede vurdering af, om der er grundlag for en vellykket integration.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal endvidere bemærke, at kravet om vellykket integration tidligere er blevet vurderet at være i overensstemmelse med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's børnekonvention. Det forhold, at 2-årsfristen i udlændingelovens § 9, stk. 16, ophæves, således at kravet om vellykket integration gælder, uanset hvornår ansøgningen om familiesammenføring indgives, giver ikke anledning til en ændret vurdering.

Det bemærkes desuden, at EU-Domstolen i præmis 56 i sagen C-561/14, Genc, har anerkendt, at vellykket integration kan udgøre et alment tvingende hensyn i relation til Associeringsaftalekomplekset og således også kan finde anvendelse i forhold til tyrkiske statsborgere, der er omfattet af Associeringsaftalekomplekset, og som ansøger om familiesammenføring.

2.5. Sagsbehandlingstiden i forbindelse med ansøgninger om familiesammenføring med børn

Foreningen af Udlændingeretsadvokater anfører, at lovforslaget vil bevirke en væsentlig øgning i sagsbehandlingstiden, hvilket klart er til skade for barnet/børnene, således at der går længere tid, førend det kan blive genforenet med forældrene.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal hertil bemærke, at lovforslaget ikke forventes at have betydning for sagsbehandlingstiden i forhold til ansøgeren. Internt i Udlændingestyrelsen forventes tidsforbruget pr. sag dog at stige, jf. afsnit 4 i lovforslaget om de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

2.6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Ægteskab Uden Grænser er uenig i, at lovforslaget ikke har økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Tværtimod findes det at have negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, og for samfundet i øvrigt, når økonomiske aktive borgere tvinges til at udvandre, fordi deres ægtefællers særbørn nægtes opholdstilladelse i Danmark med en besynderlig og søgt begrundelse om, at børnene "ikke har mulighed for en vellykket integration". Ægteskab Uden Grænser finder derfor, at lovforslaget bør indeholde et overslag over, hvor mange dansk-internationale familier der årligt forventes at blive ramt af den ny lovgivning, og hvad det koster i tabte skatteindtægter og tabt indtægt for erhvervslivet at gå glip af disse familiers tilstedeværelse i Danmark, når de i stedet tvinges til at etablere sig i andre lande.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal hertil bemærke, at lovforslaget ikke findes at have direkte eller indirekte, herunder afledte eller strukturelle økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af en sådan betydning, at der skal redegøres nærmere herfor i lovforslaget.

2.7. Enklere sagsbehandling

Ægteskab Uden grænser peger på, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at der forventes øgede udgifter til administration i Udlændingestyrelsen på 0,3 mio. kroner om året. Hertil skal lægges de ikke budgetterede merudgifter til klagesagsbehandling i Udlændingenævnet samt udgifter til behandling af ansøgninger om andre former for opholdstilladelse, eksempelvis Statsforvaltningens udgifter til behandling af ansøgninger om udstedelse af EU-opholdskort, såfremt den dansk-internationale familie beslutter at vende tilbage til Danmark efter at have boet sammen en periode i et andet EU-land. Henset hertil og til, at reglen om mulighed for vellykket integration hidtil er blevet anvendt i et ret begrænset antal sager, foreslår Ægteskab Uden Grænser, at man i stedet forenkler sagsbehandlingen ved at afskaffe reglen, hvorved dansk lovgivning også blive bragt på linje med lovgivningen i de lande, vi normalt sammenligner os med.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skal hertil bemærke, at EU-Domstolens dom i sagen C-561/14, Genc, betyder, at udlændingelovens § 9, stk. 16, i sin helhed ikke kan anvendes. Der kan derfor ikke længere stilles et krav om, at familiesammenføring med et barn er betinget af vellykket integration.

Efter regeringens opfattelse er det nødvendigt at lukke det hul, som dommen har medført.